

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Rada Unii Europejskiej pokrywa własne koszty i zostaje obciążona kosztami poniesionymi przez Aiszę Muammer Mohamed El-Qaddafi.
- 3) Republika Francuska pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 382 z 20.9.2021.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 20 kwietnia 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof – Niemcy) – EEW Energy from Waste Großräschen GmbH/MNG Mitteldeutsche Netzgesellschaft Strom GmbH

(Sprawa C-580/21 (¹), EEW Energy from Waste)

[Odesłanie prejudycjalne – Środowisko naturalne – Dyrektywa 2009/28/WE – Wspieranie energii z odnawialnych źródeł energii – Artykuł 16 ust. 2 lit. c) – Dostęp do systemów przesyłowych i dystrybucyjnych – Priorytetowy dostęp przyznany energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii – Wytwarzanie zarówno z odnawialnych, jak i konwencjonalnych źródeł energii]

(2023/C 205/07)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: EEW Energy from Waste Großräschen GmbH

Strona pozwana: MNG Mitteldeutsche Netzgesellschaft Strom GmbH

przy udziale: 50 Hertz Transmission GmbH,

Sentencja

- 1) Artykuł 16 ust. 2 lit. c) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych, zmieniającej i w następstwie uchylającej dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE

należy interpretować w ten sposób, że:

pierwszeństwo dostępu do sieci elektroenergetycznej przysługujące instalacjom wytwarzającym energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii należy przyznać nie tylko instalacjom wytwarzającym energię elektryczną wyłącznie z odnawialnych źródeł energii, lecz również instalacjom, w których energia elektryczna jest wytwarzana zarówno z odnawialnych, jak i konwencjonalnych źródeł energii.

- 2) Artykuł 16 ust. 2 lit. c) dyrektywy 2009/28

należy interpretować w ten sposób, że:

instalacja wytwarzająca energię elektryczną zarówno z odnawialnych, jak i konwencjonalnych źródeł energii, korzysta z pierwszeństwa dostępu do sieci wyłącznie w odniesieniu do udziału energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii. Do państw członkowskich należy ustanowienie szczegółowych zasad stosowania tego pierwszeństwa dostępu poprzez określenie przejrzystych i niedyskryminacyjnych kryteriów, które – uwzględniając wymogi odnoszące się do zachowania niezawodności i bezpieczeństwa sieci – pozwalają ustalić kolejność pierwszeństwa w zależności od wielkości udziału odnawialnych źródeł energii wykorzystywanych przez każdą instalację wytwarzającą energię elektryczną.

⁽¹⁾ Dz.U. C 502 z 13.12.2021.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 20 kwietnia 2023 r. – Komisja Europejska/Rzeczpospolita Polska

(Sprawa C-602/21) ⁽¹⁾

[Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Dyrektywa 2002/49/WE – Ocena i zarządzanie poziomem hałasu w środowisku – Zapobieganie powstawaniu hałasu – Główne drogi i główne linie kolejowe – Artykuł 8 ust. 1 i 2 – Niezgodne z przepisami lub nieistniejące plany działań – Artykuł 10 ust. 2 – Załącznik VI – Nieistniejące streszczenia planów działań]

(2023/C 205/08)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: D. Milanowska, M. Noll-Ehlers i M. Rynkowski, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rzeczpospolita Polska (przedstawiciel: B. Majczyna, pełnomocnik)

Sentencja

1) Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 8 ust. 1 i 2 dyrektywy 2002/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 czerwca 2002 r. odnoszącej się do oceny i zarządzania poziomem hałasu w środowisku, pkt 1 tiret dziewiąte załącznika V do tej dyrektywy, a także art. 10 ust. 2 tej dyrektywy, w związku z załącznikiem VI do niej:

- nie przyjmując w terminach określonych w tej dyrektywie planów działania dla obszarów, na których wartości dopuszczalne nie są przekraczane;
- nie przewidując, by plany działania obejmowały działania, które planuje się podjąć w ciągu najbliższych pięciu lat w celu ochrony obszarów ciszy;
- nie sporządzając planów działań dotyczących 13 głównych linii kolejowych i 247 głównych dróg wymienionych w załączniku A do niniejszego wyroku oraz
- nie przedstawiając streszczeń planów działań dotyczących tych samych głównych linii kolejowych i głównych dróg, jak też 16 głównych dróg wymienionych w załączniku B do niniejszego wyroku.

2) Rzeczpospolita Polska zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 490 z 6.12.2021.